

UCHWAŁA NR XLIX/328/2018
RADY GMINY GNIEZNO

z dnia 28 maja 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi dotyczącej działalności Wójta Gminy Gniezno.

Na podstawie art. 18 ust. 2, pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U.z 2017r., poz. 1875ze zm.) oraz art. 229, pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016r., poz. 23) uchwała się, co następuje:

§ 1. Skargę Państwa Józefa i Anny S. z dnia 04 maja 2018r. uzupełnioną pismami z dnia 17.05.2018r. i z dnia 21.05.2018 na działalność Wójta Gminy Gniezno w przedmiocie niezgodnego z prawem załatwiania spraw podniesionych w przedmiotowej skardze - uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do zawiadomienia skarżących o stanowisku Rady w przedmiocie rozpatrzenia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Piotr Łykowski

UZASADNIENIE

W dniu 04 maja 2018r. do Rady Gminy wpłynęła skarga Państwa Anny i Józefa małżonków S. na działalność Wójta Gminy Gniezno uzupełniona pismami z dnia 17.05.2018r. i z dnia 21.05.2018r.

W przedmiotowej skardze skarżący podnoszą, że:

1) wnioskiem z dnia 19 września 2017r. wystąpili do Wójta Gminy Gniezno o nakazanie właścicielowi działki nr 105/5 położonej w Modliszewie gm.Gniezno przywrócenie do stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom wynikających według skarżących ze zmiany stanu wody na tej działce i odprowadzenie ścieków na sąsiednie działki o numerach 105/4 i 105/3 stanowiące własność skarżących.

2) wniosek skarżących, o którym mowa w pkt.1, Wójt Gminy nie rozpatrzył zgodnie z przepisami prawa tj. w formie decyzji administracyjnej, lecz w formie zwykłego pisma z dnia 5 października 2017r., bez pouczenia o możliwości odwołania, co zdaniem skarżących miało ich zniechęcić i utrudnić im wręcz wszczęcie postępowania w sprawie zmiany stanu wody na gruncie stanowiącym wyżej opisane działki.

3) pismem z dnia 19 kwietnia 2018r. Wójt Gminy Gniezno zawiadomił skarżących o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany stanu wody na opisanych w pkt.4 gruntach, lecz zdaniem skarżących bezzasadnie zawęził zakres przedmiotu tego postępowania, gdyż pominął szkodliwe oddziaływanie spływających ścieków przemysłowych pochodzących z działalności gospodarczej prowadzonej na działce nr 105/5 przez firmę JC NIEC i INNI na działki sąsiednie 105/3 i 105/4 stanowiące własność skarżących, powodujący ich skażenie chemiczne (fenolem).

W świetle zapisu art.229 pkt.3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 poz. 23) organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowej skargi jest Rada Gminy Gniezno. Kierując się zapisem art. 18 a ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 poz. 1875 ze zm), Przewodniczący Rady Gminy Gniezno pismem z dnia 9 maja br., wystąpił do Komisji Rewizyjnej o zbadanie stanu faktycznego, co do zarzutów podniesionych w skardze Państwa Anny i Józefa S.

Komisja Rewizyjna na swoim posiedzeniu odbytym w dniu 17 maja 2018r. wykonała następujące czynności:

1) zapoznała się z treścią przedmiotowej skargi
2) wysłuchała wyjaśnień pracownika Urzędu Gminy w Gnieźnie merytorycznie odpowiedzialnego za wykonywanie zadań stanowiących przedmiot skargi.

3) dokonała w przerwie posiedzenia wizji lokalnej nieruchomości położonych w Modliszewie oznaczonych w ewidencji gruntów jako działki o numerach: 105/3 i 105/4, 105/5 pod kątem zarzutów podniesionych w skardze.

W wizji tej wzięli udział skarżący.

Z opinii Komisji Rewizyjnej zawartej w protokole z jej posiedzenia odbytego w dniu 17 maja 2018r. wynika, że skarga Państwa Anny i Józefa S. jest całkowicie bezzasadna albowiem:

1) Wójt Gminy Gniezno na tle zapisu art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, w trybie art. 65 § 1 Kpa. żądanie wniosku skarżących w sprawie skażenia ich działek o numerach 105/4 i 105/3 przekazał do rozpatrzenia według właściwości Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu.

2) przeprowadzona przez Komisję Rewizyjną w dniu 17 maja br. wizja lokalna terenu działek 105/3 , 105/4 i 105/5 położonych w Modliszewie wykazała, że patrząc od przyległej do tych działek drogi o nawierzchni asfaltowej, powyższy poziom tych działek opada na całej swej długości o ok.30 cm w kierunku południowym na grunty rolne, a nie na działki 105/3 i 105/4 skarżących. Natomiast poziom działki nr 105/5 na całej jej długości i szerokości jest w zasadzie równy, z nieznacznymi podniesieniami i obniżeniami, które jednak w żaden sposób nie stanowią przyczyny zalewania działek stanowiących własność skarżących. Podczas wizji Komisja Rewizyjna ponadto nie dopatrzyła się śladów, aby na działkę nr 105/5 została nawieziona w przeszłości warstwa ziemi, powodując podwyższenie poziomu tej nieruchomości. W czasie wizji skarżący oświadczyli, że według nich właścicielka działki 105/5 nawiozła na tę działkę warstwę gruntu o grubości 10-12 cm jeszcze przed 2007 rokiem. W świetle zapisu art. 234 ust.5 ustawy- Prawo wodne postępowania w sprawie wydania przez Wójta decyzji nakazującej właścicielowi gruntu przywrócenia stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zagrażającym szkodom, nie wszeczyna się, jeżeli upłynęło 5 lat od dnia, w którym właściciel gruntu sąsiedniego dowiedział się o szkodliwym oddziaływaniu na jego grunt, co zachodzi w przypadku skarżących.

3) Wójt Gminy Gniezno słusznie w trybie art. 65 § 1 Kpa. w związku z art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 roku o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, wniosek skarżących z dnia 19. 09. 2017r. w części dotyczącej skażenia ich działek 105/3 i 105/4 przekazał do rozpatrzenia według właściwości Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu.

Rada Gminy Gniezno przy rozpatrywaniu skargi wzięła także pod uwagę wywody zawarte w pismach skarżących z dnia 17 maja 2018r. i z dnia 21 maja 2018r., które stanowiły jedynie powtórzenie wywodów zawartych w powołanej na wstępie skardze oraz jej wcześniejszych uzupełnieniach. Tak więc w świetle powyższego stanu faktycznego oraz obowiązujących przepisów prawa, skargę Państwa Anny i Józefa S. należy uznać za bezzasadną.